

τῆς μητέρας του καὶ με κα / τάστιχον τοῦ παπποῦ του ποτὲ Φραντζέσκου Φρανγ-
γόπουλου καὶ με ἕτερες μαρτυρίες ὁ / ποὺ θέλει ἀποδείξειν ὁ δὲ ἀφέντης ὁ Μαρκέ-
τος λέγειν πὼς ὁ παππούς του ὁ ποτὲ μα / καρίτης Λουκάς Ἀναπλιώτης τὸ ἔχειν
στὸ καδέρνο του γραμμένον / με τὸ χέρι του / ὅτιν νὰ παίρνη ἢ / θυγατέραν του
ἢ κυρία Ἐνκατερίνα τὴν ἐντριτία ἀπὸ τὰ ἄνωθεν πράματα καὶ / εἶναι γραμμένον
ἀπὸ τοὺς 1628. / Ὅθεν ἐρχόμενοι εἰς τὴν αὐτὴν ντεφικουλτὰ καὶ μὴν κο / φάροντας
ἀνάμεσόν τος διὰ νὰ λείψουσιν σύνχυτες λόγια καὶ ὁδοὶ ἐσυνφωνήσασιν / ἀναμετά-
ξυν τος καὶ ψηφοῦν καὶ βάζουν διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν αἵρεται κριταὶ τοὺς εὐγε /-
νεστάτους ἄρχοντες, ὁ μὲν ἀφέντης ὁ Γρίσπος τὸν ἀφέντην Γεοργιάνον Σουμμαρού / πα,
ὁ δὲ ἀφέντης ὁ Μαρκέτος τὸν ἀφέντη Ἀντωνάκη Γᾶ τῶν ὁποίων ἀρχόντων τὸς /
ἐδίνου παντοία καὶ γεμάτην ἐξουσία νὰ δοῦσιν καὶ νὰ ἐρευνήσουσιν τὴν αὐτὴν ὑπό-
θε / σιν καθὼς θέλου δικαιολογηθοῦν ἐνμπροσθέν τος καὶ καθὼς θέλου ἀποδείξειν
με γράμμα / τά τος καὶ με μαρτυρίες καὶ γροικώντας ἢ ἀφεντίαν τος τὰ δικαιολο-
γήματά τος σὲ / ὅ,τιν ἤθελεν τίς φωτίσειν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα νὰ τοὺς ἀποφασίσουν
ὑπόσχονται / τὰ αὐτὰν μέρην νὰ τὸ κρατοῦ στερικτὸν βέβαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ
νὰ γροικᾶται ἢ ἀ / πόφασίν τος ἵνα ππελλάμπιλε καὶ ὅποιος ἀπὸ τὰ μέρην ἤθελεν
ἀθετήσιν / καὶ ἐβγειν ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τος νὰ πληρώνη κοντάνα τοῦ κατὰ καιροῦ
ἀφεντίας / ρεάλια δέκα ἤτοι 10 / καὶ πάλι ἢ ἀπόφασίν τος νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία
καὶ / ἀχάλαστην καὶ εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος κοπρομέσουν ἀπογράφουν καὶ οἱ
μερί / δεσ ὑπὸ χειρός τος εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Τζουάνες Γρίσπος στέργω καὶ βεβαιώνω τὰ ἄνωθε —

/ — Μᾶρκος Σουμμαρούπας ὡς ἐπίτροπος τῆς μάνας μου στέργω καὶ βεβαιώνω /
τᾶνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

816

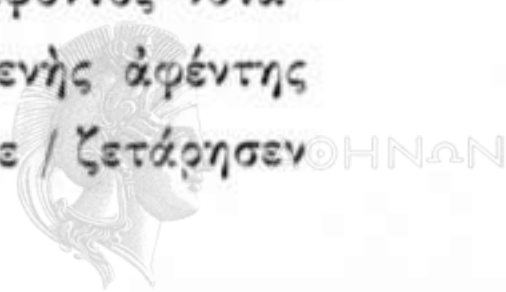
Ἀναδοχὴ χρέους

φ. 433^v

/ Φ 469

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688 / ἐν μηνὶ Δικεβρίου 26 /
τὴν σήμερον ἐνεφανί[στησαν] / εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτά-
ριου ὁ πανευλαβέστατος παπᾶ κύρ Μιχαήλ [Τριβι] / ζᾶς καὶ ὁ εὐγενὴς ἀφέντης
Βασιλάκης Γιράρδης ὁ ὁποῖος ἄνω εἰρημένος ἀφέντης Γιράρδης ἐπρε / ζετάρησεν

ἔμπροσθεν εἰς ἐμένα τὸν ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένον νοτάριον καὶ εἰς τοὺς κάτω /-
 θεν ἀξιοπίστους μαρτύρους ἓνα σκρίτον καμωμένον ἀπὸ τοὺς 1679/ Φλεβαρίου πρῶ-
 τὴν τὸ / ὁποῖον σκρίτον ἔγραφεν πῶς ὁ Κωνσταντῆς Τριβιζᾶς ἔλαβεν καὶ ἐπερί-
 λαβε δανεικὰ ἀ / πὸ τὸν ἄνωθεν ἀφέντη Γιράρδην ρεάλια πενήντα ἦτοιν νούμερο
 50/ καὶ δίνει του νὰ κρατῇ καὶ νὰ / καρποτρώγην ὅλα του τὰ πράματα ὅπου τοῦ
 εὐρίσκονται εἰς τὸ νησὶν τῆς Πάρους ἕως νὰ τοῦ δώσῃν πᾶ / λι τὰ πενήντα του
 ρεάλια νὰ πάρῃ πάλι ὀπίσῳ τὰ πράματά του. "Οθεν ἐπειδὴν καὶ ὁ προλεγό / μενος
 ἄνωθεν Κωνσταντῆς ὁ Τριβιζᾶς καὶ νὰ εἶναι μισεμένος ἀπὸ τὸν τόπον του σήμερον
 δέκα χρό / νοι ἀπάνων κάτω πλὴ ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ὁ Γιράρδης θεωρώντας πῶς
 ἡ νιτράδαν τῶν πραγ / μάτων δὲν τοῦδωνε κόντον εἰς τὸν δίκαιον τῶν τορνέσιῶν του
 ἐθέλησεν νὰ πιάσῃ τὰ εἰρημένα / πράματα ποὺ τοῦ ἔχειν πακτωσίᾳ νὰ τὰ που-
 λήσῃν διὰ νὰ λάβῃν τὸ χρέος του ἐπειδὴν καὶ νὰ / λείπῃ ἐκεῖνος τόσους χρόνους καὶ
 ἐπειδὴν καὶ νὰ ἐρέθῃ καὶ κάποιος λόγος πῶς ὁ εἰρημένος Κωνστα / τῆνος ἐμετε-
 τέθῃν εἰς Ἀληφῆλη. "Οθεν γροικώντας ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ὁ παπᾶ κὺρ Μιχα / ἦλ
 ὅτιν πῶς ὁ ἀφέντης ὁ Γεράρδης θέλει νὰ πουλήσῃν τὰ πράματα τοῦ ἀξιδέλφου του
 τοῦ / κὺρ Κωνσταντίνου ὡς συγγενῆς καὶ ἀξιδέλφος τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου
 ἐπόνεσεν ἡ ψυχὴ του δι / ἃ νὰ μὴν πᾶσιν τὰ γονικὰν τος εἰς ἕτερα πρόσωπα διὰ
 τοῦτον ἔβγαλε καὶ ἔδωσεν καὶ ἐ / πλέρωσεν τὸν ἄνωθεν ἀφέντη Γιράρδην εἰς τὸν
 ἀριθμὸν καὶ λογαριασμὸν ὅ,τι ἔγραφεν / τὸ λεγόμενον σκρίτον τοῦ λεγομένου Κων-
 σταντῆ καὶ ἔλαβεν τὸ σκρίτον εἰς τὸν χέριν του διὰ / νὰ μπορῇ πάλι νὰ ἔχῃν τὰ
 ἄσπραν του εἰς κάθεν καιρὸν καὶ νὰ κρατῇ καὶ τὰ πράμα / τα νὰ τὰ καρποτρώγῃν
 καθὼς καὶ ὁ ἀφέντης ὁ Γεράρδης τὰ εἶχεν καὶ πάλι ἂν ἔρθῃν ὁ / προλεγόμενος Κων-
 σταντῆς καὶ δώσῃν του τὰ ἄσπραν του καθὼς γράφειν τὸ σκρίτον του νὰ / παίρῃ
 πάλι τὰ πράματά του ὀπίσῳ καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμα λέγειν ὁ ἀφέντης ὁ Γεράρδης πῶς
 / ἦδωνε κάθεν χρόνον διὰ τὸν ἄνωθεν Κωνσταντῆν τὸ κεφαλοχάρατζόν του ἀνάμισιν
 ρεά / λι κάθεν χρόνον καὶ ἔδωσέν τα καὶ αὐτὰ ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ὁ παπᾶς καὶ ἔτzi
 εἰς κάθεν και / ρὸν νὰ μπορῇ νὰ τᾶχῃν καὶ αὐτὰ ὡς καὶ τοῦ σκρίτου. "Οθεν εἰς
 βεβαίωσιν ἀπογράφειν καὶ / ὁ ἴδιος ἀφέντης Γιράρδης καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες
 τὰ ὁποῖα ἄνωθεν τορνέσια / ποὺ γράφειν τὸ ἄνωθεν σκρίτον ὁμολογᾷ ὁ ἀφέντης
 ὁ Γιράρδης πῶς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερί / λαβέν τα ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ἀφέντη παπᾶ καὶ
 ἀκόμη καὶ τὰ τορνέσια ποῦδωνε διὰ τὸ κε / φαλοχάραντζόν του.

/ — Βασίλης Γιράρδης βεβαιώνω τὰ ἄνωθε

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Νικολὸς Μπάγγαλος μαρτυρῶ τὸ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.